

התעצבנות. כסטאטיסט בוועידה, מילא גם איש זה שליחות חיובית. אין, כמובן, להשוות עסקני-סוג'ב' אלה של המפלגות הקומוניסטיות לי משלחת הסובייטית עצמה. זו היתה חשור בה ומרשימה. כל המשקפים בוועידה הסכימו ביניהם שהסובייטים מילאו בה תפקיד חיובי, מתון וממתן. הם מנעו התפרצויות קיצורניות שיכלו לבוא מצד ערבים מסוימים, הם קבעו מהרגע הראשון (יחד עם הא"י טלקים) שמדובר על שלום עם מדינת-ישראל, ושהביקורת על מעשי ממשלת-ישראל אנה גורעת במאומה מזכות-הקיום של המדינה.

המגע עם הנציגים סובייטיים היו חלק חשוב מפעולתנו, בצד המגעים עם הערבים. הם היו מרוכים וחופשיים.

מציד, על כל פנים, היו אלה שיחות גלוי-לב מאוד. לא הסתירתי בהן את דעתי שהמדיניות הסובייטית ביחס להגירת היהודים תמוהה בעיני. גם לא הסתירתי את דעתי שהמשך ניתוק-היחסים בין מוסקבה וירושלים אינו משרת את עניין השלום. אך עיקר השיחות היו מוקדשות, כמובן, לבעיות השלום במזרח-התיכון. לא יכול להיות שום ספק ש-הנציג המכונה של מדינות ה"סובייטים" בשעה זו הוא לפעול למען קירוב אמריקני-סובייטי, ועל כן למנוע כל חיכוך ומיזחמה בי-מזרח התיכון.

(הסובייטים, אגב, מודאגים מאוד מפרשת ווטרגייט, מפני שהם משליכים את יהנם על הנשיא ניקסון, כשותף לכינון הברית האמריקנית-הסובייטית המתגבשת). לא כל המגעים היו רציניים — אם כי עדיין איני מתמצא בשבילי ההומור הרוסי. באחד הערבים עמדנו על מירפסת הפאר לאצו, והשקפנו על מחזה שמוה שנים לא ראיתי דוגמתו. בכיכר המרכזית של בר-לונה, המוקפת אמנונות מכל עבר, הצטופפו למעלה מ-100 אלף איש — מרבד של ראשים, ים של דגלים אדומים. היתה זאת אסיפה קומוניסטית, לכבוד ביקור מוזכ"ל המפלגה הצרפתית, והיא הזכירה את ימיה היותר של חיפה האדומה.

הנאום הראשי, המוזכ"ל האיטלקי, בירך גם את הוועידה והעלה על גס במיוחד את "הכוונות האמציעים הנאבקים במדינת-ישראל למען עניין השלום". מאה אלף זוגות-ידיים מחאו בתלהבות.

עמדתי בצד הנציגים הסובייטיים. נסנו לשיחה, ותוך כדי כך סיפרתי להם שאומרים אצלנו בישראל וברית-המועצות הן שתי המדינות היחידות בעולם שבהן שולטים רוסים. (צחק). אולם בעוד שאצלנו לא התחלפו המנהיגים כמה פעמים, אצלנו הרוסים הותיקים הם עדיין בשלטון. (אין צחק). דיברנו על גולדה ברוסית. כשמרשו הזכיר את המילה "דיאלקטיקה", אמרתי לו שיש לנו מיפלגה מארכסיסטית, מפ"ם, שיש לה דיאלקטיקה חדשה: תיזה, אנטי-תיזה ופרוטזה. (תירגום לרוסית, צחק כללי ממושך).

לא קל למצוא שפה משותפת עם הררסים. יש להם שפה פוליטית שונה, סיגנון שונה. אולם אין לי ספק — חרף כל ההשמצות — שבוועידה זו הם מילאו תפקיד חיובי, וכי הדבר משקף את עמדתם הנוכחית במזרח התיכון.

באחד מרגעי הוועידה, בהקדמי לזכרון המותנים של הנציג הסובייטי הראשי, עתה בליבי היי מחשבה: לפני 25 שנה קמה מדינת-ישראל מפני שישעה קזה אחת נפגשו האינטרסים האמריקניים והסובייטיים, ושתי המעצמות תמיכו בהקמת המדינה. כיום נפגשים האינטרסים האמריקניים והסובייטיים שוב, ושתי המעצמות מעוניינות בשלום. וזה קורה דווקא כי ישעה שאנחנו נמצאים כשיא כורחנו מפי הבחינות.

האם לא תהיה זאת איוולת היס-טורית חרת-אספן להחמיק שעת-כזו?

גם זה היה חלק מ"רוח בולוניה" — אי-אפשר היה להשתות באותה עיר, באלום המקושט בצירי-ענק של מאורעות היסטוריים, בפאלאצו שראה במאות שנותיו תהפוכות כה רבות — מבלי לחשוב במורגים היסטוריים.

(בשבוע הבא ימשיך אגנרי לדווח על הוועידה, יתאר את מסע-ההסתה של תיו, ינתח את מסע-ההסתה של ממשלת ישראל נגדה ואת סירו-בה לקבל דיווח על מה שהתרחש מאחורי הקלעים בה).

(המשך מעמוד 15)

הערבים היו מתונים ודיברו בשפה שיכולנו לקבלה, ואילו אחדים קראו מן הכתוב הצהרות קיצוניות בנוסח השיגורתי. יחד עם קבוצות-שלום שונות, הפועלות מזה שנים מאחורי הקלעים, קירוב ישראלים וערבים, קיומו כל אלה את "בולוניה א"י". השתתפו בה גם קבוצות של סופרים ערבים — ניספחים אירופיים שהם יותר ערבים מן הערבים עצמם, שהשמיעו הצהרות קיצוניות יותר מן הערבים, ובכלל גרמו לצרות צרורות. חלק מאלה הם מן הסתם, פרובוקטורים ושליחים של חברות-הנפט.

הערבים עצמם ראו את פעולתם של "ירידיהם" כביטוי, ואף כמורתי-רוח גלוייה. בשיחתנו הראשונה, באותה ארוחת-בוקר, כבר הסכמנו לסתום את הפה — עד כמה שאפשר — ה"ירידיהם" משני הצדדים, שרצו לדחוף אותנו לי עמדות קיצוניות. שמחתי מאוד שהצגנו מראש למנוע את ה"פעתם של סופרי-ישראלים כאלה.

(ערב הוועידה נודע לנו שכמה אנשים באים לוועידה כשבאמתחתם הצעה לקרוא להטלת סנקציות על מדינת-ישראל. הדבר נמנע במאמץ משותף שלנו. של הסובייטים ושל שוחרי-השלום הערביים. המילה אף לא הושמעה בכל ימי הוועידה).

בצד ועידה זו התקיימה "בולוניה ב" — ועידה של המפלגות האיטלקיות. לנו היה רק קשר עקיף עם נושא הוועידה. הקומוניסטים, הסוציאליסטים והאגף המתקדם של המרקסיס-הנוצריים מצאו כי ועידה זו שפה משותפת וקרע משותפת לפעולה. היה חשוב להם לשמור על שותפות זו, מתוך סיבות פנים-איטלקיות. באיטליה מתגבש בהדרגה גוש כזה כאלו טרנטיבה היסטורית למצב הקיים במדינה, שבה הכל קפוא על שמריו.

הוועידה האיטלקית היתה חשונה כ"מיטריה" לוועידה הישראלית-ערבית, והיא סיפקה לה את הסידורים האירגוניים, את המקום ואת הכספים הפוליטיים.

בצד כל אלה התקיימה "בולוניה ג" — ועידה של עסקנים קומוניסטיים מכל העולם — אחת ממאה ועידות שיגוריות כאלה המתקיימות בכל שנה, עם מינהגים וטקסים קבועים. משתתפי ועידה זו יכלו לספק חומר להומוריסט: בזה אחר זה עלו על הדוכן, שלפו מכיס המקטורן תמיד ליל מוכן שחיברו בארצם לפני בואם, ושבוודאי אושר מראש עלי-ידי חצי תריסר מוסדות, וקראו אותו בקפדנות, מבלי להרים את העיניים. כל הנאומים היו, כמובן, העתק מילולי מדויק של עמדת פראבדה, ונשמעו כאילו חוברו עלי-ידי איש אחד.

החוויה הגרנדזה של הוועידה, המחזה הנדיר של התידודות כ"חות-השלום הפטרוניים מישראל ומארצות-ערב — חלפו על פניהם מבלי שישמו לב אליהם. ממילא לא יכלו לשנות את נוסח הנאומים, שהיה מוכן מראש.

גולדה והמישלחת הסובייטית

גובת קהל על כל הנאומים האלה היתה אחידה: ברגע שעלה אחד מאלה על הדוכן ושלף את נאומו, ועוד לפני שפתח את פיו, התחילו כל האנשים בי אולם ועל הבמה לשוחח איש עם רעהו, תוך התעלמות גמורה מן הנאום. אף אחד — ממש אף אחד — לא הקשיב. זה הזכיר לי את תגובת הכנסת כשעזר לים לנאום ח"כים מסוימים, שאין להם מה לומר על שום נושא שבעולם.

אפשר לשאול: בשביל מה היה בכלל צורך במרכיב זה בוועידה בולוניה? התשובה היא: עצם קיומו היה חשוב מאוד. הוא שימש לערבים כסמכה, כמעין אינדיקטור ל"יטי. הם לא יכלו, בפעם הראשונה, לבוא לפגישה ישראלית-ערבית בית בלעדית. הם גם לא היו מתחילים בחופשיות כזאת, ומתבטאים אים בצורה כה משוחררת, דוגא היתה קיימת הסכמה הזאת, שהעיניקה להם הרגשת ביטחון.

לכן, גם ברגעים משעממים, כשמעתי דבריהם מפי עסקן מארץ פלוגית שלא היה לו המושג הקלוש ביותר מה קורה במזרח התיכון ועל מה הוא מדבר, לא

12

ספורט טוטו

21

אליהו ועקנין מרחובות זכה יחד בפרס הראשון

828 אלף

השבוע מינימום פרס ראשון:

200 אלף

מינימום כלל הפרסים:

400 אלף

עשה לך מנהג קבוע - מלא טוטו כל שבוע!

דרושים מתנדבים ל"קול-השלום"

ל"קול השלום" — תחנת השידור של "ספינת השלום" דרושים באופן דחוף:

קריינים, עורכי תוכניות ומגישי תקליטים בעברית וערבית

כמו כן דרושים טכנאי רדיו.

מועמדים המוכנים להתנדב לעלות על האוניה לתקופה של שישה חודשים לפחות, חייבים לענות על הדרישות הבאות:

- * בעלי קול רדיופוני.
- * ידיעה טובה בעברית ו/או בערבית.
- * נכונות לחיות בתנאי צוות.
- * מצב בריאות תקין.
- * בעלי דרכונים ותעודות-חיסון של משרד-הבריאות.

התנאים המוצעים:

- ◆ כלכלה חינם.
- ◆ תשלום סמלי לדמי-כיס בגובה של 400 ל"י לחודש.
- ◆ כיסוי הוצאות הנסיעה אל הספינה וממנה.
- ◆ אפשרות בלתי מוגבלת להתבטא.
- ◆ מטרה שכדאי להתנדב ולהתאמץ למענה.

בנות באות בהחלט בחשבון ותתקבלנה בזרועות פתוחות. נסיון קודם אינו הכרחי.

מועמדים המוכנים להתנדב, מתבקשים לפנות לת. ד. 28028 תל-אביב, עבור "קול השלום". בעלי כלי-שיט המוכנים להעמיד את כלי השיט שלהם כדי ליצור קשר בין החוף ל"ספינת-השלום", מתבקשים להתקשר אף הם לכתובת הנ"ל.

תנו צ'אנס לשלום -

ובואו ל"ספינת השלום!"